

sig for at forbedre undervisning, indlæring og arbejdsvaner i folkeskolen?»
(Forespørgsel nr. F 10).

Medlemmer af Folketinget Anders Mølgaard (V), Else Winther Andersen (V), Hanne Severinsen (V), Frank Dahlgard (KF), Lene Espersen (KF) og Eva Møller (KF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til undervisningsministeren:

»Hvad agter regeringen at foretage sig inden for uddannelsessystemet for at gøre de unge mere interesserede i et arbejdsliv som selvstændigt næringsdrivende, og hvad agter regeringen i det hele taget at gøre for at fremme en dansk selvstændighedskultur?»
(Forespørgsel nr. F 11).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til udenrigsministeren l om, hvilke initiativer regeringen agter at tage for at sikre, at EU-reglerne overholdesl.

Af Anne Birgitte Lundholt (KF) og Charlotte Antonsen (V) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 27/10 94).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 9:

Forespørgsel til socialministeren, sundhedsministeren og boligministeren l om, hvilke konkrete initiativer regeringen agter at tage for at sikre bedre og mere værdige forhold for ældre og handicappedel.

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 27/10 94).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 26: Forslag til lov om ændring af lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien. (Udskydelse af revision af loven).

Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 26/10 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Som det fremgår af lovforslaget, går det i al sin enkelhed ud på at udskyde revisionen af loven til folketingsåret 1996-97.

Jeg vil ikke sige, at det er med stor glæde, vi her i dag giver vores tilslutning til, at der sker denne udskydelse. Jeg vil faktisk på Socialdemokratiets vegne dybt beklage, at det er nødvendigt at udskyde revisionen, og hvorfor nu det? Jo, det skal ses på baggrund af, at der i 1989 skete nogle meget store ændringer på området – det var faktisk en 50 år gammel lov, vi gik ind og ændrede på – og netop når man foretager store, fundamentale ændringer, mener vi også, at det er rimeligt at sige, at der inden for en relativ kort periode må ses en gang til på, om det, vi har ønsket, så også er lykkedes.

Vi gjorde i forbindelse med lovrevisionen i 1989 meget ud af at få sikret det enkelte menneske mod uretmæssig frihedsberøvelse; ikke mindst var vi optaget af at begrænse brugen af medicin. Kort og godt var målet for os at opnå en mere menneskevenlig og værdig behandling af patienterne, hvilket vi troede på ville skabe nogle bedre muligheder for at nedbringe brugen af fastbinding og pacificerende medicin. Og derfor er det naturligt, at man kort efter – og vi satte en grænse på 5 år – skulle gå ind og se, om det nu også var gået, som vi havde ønsket.

Vi må i hvert fald konstatere, at den forløbne periode har vist, at vi måske er gået for langt i sikringen mod frihedsberøvelse. Såvel tidligere patienter som pårørende har gentagne gange udtrykt, at det er blevet for svært at blive indlagt, og derfor må vi nøje overveje, om vi skal flytte lidt på de bestående grænser, men vejen, vi skal betråde – det vil jeg godt meget klart understrege – er smal; den enkeltes retssikkerhed skal nemlig fastholdes. Men min begrænsede glæde i dag over at skulle acceptere, at vi udskyder revisionen i 2 år, skal netop ses på baggrund af den viden, vi har nu.